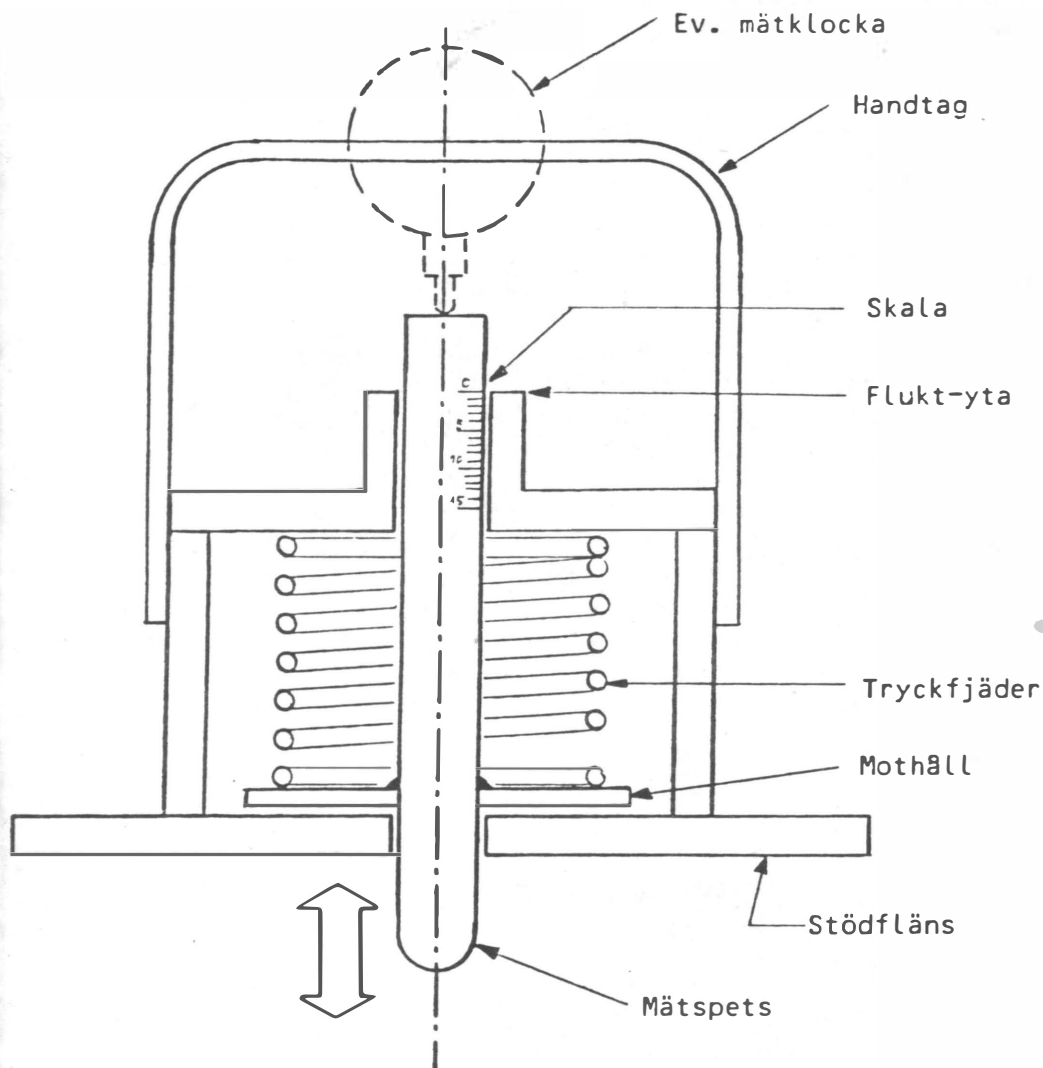

UPPSALA UFO FÖRENING

MEMLEMSBLAD 2:84

Idéskiss till Packningsmätare.

Goddag igen!

Nu har ni nummer 2 av UUF:s medlemstidning i handen. Så här vid starten kan jag inte vara annat än nöjd. Vi har redan blivit citerade i UNT. De gjorde, hör och häpna, hela två sidor om UFO och om vår förening med bild på Ove och allt. Detta fantastiska under skedde 840915. I tidningens bilaga "ung" stoltserade UUF med buller och bång. De saxade vår rapport från Hessdalen om när Ove och de andra såg ett UFO, som de först trodde var en jaktstuga. I en ruta vid sidan av står det om vår rapportcentral och om vår utställning på Upplandsmuseet. Tyvärr har de inte skrivit nummret till rapportcentralen, vilket är lite förvånande.

Nåväl, vi har startat höstverksamheten och det börjar röra på sig i UFO-kretsar. Ove och Roger var i Hessdalen under vecka 36 tillsammans med flera i UFO-Sverige för att försöka ta ett spektralfoto av UFO. När jag häromdagen frågade Ove hur det hade gått sa han:

-Tja, det är ju vacker natur däruppe! Vilket givetvis indikerade att de inte såg någonting alls. Senaste rapporten från dalen daterar sig från juli 84. Det har alltså lugnat ned sig betydligt. Vi får väl se hur det blir nu till hösten.

URD rullar vidare. Vi nådde inte målet 1000 rapporter kodade till Juli 84, men nu är snart den siffran nådd. så koda på kära kodifierare.

Vi tycker att det är svagt att inte fler har anmält sig till fältforskarutbildningen. Gör det! Du får ju då rättighet att intervjua UFO-vittnen.

Och ni, allihopa. tänk på att Ove inte ensam kan driva föreningen vidare. Jag tycker att ni måste avlasta lite arbete från honom. Ta lite ansvar själva. Ring honom och hör om det inte finns något ni kan hjälpa till med. Arbetet hopar sig i travar.

En annan sak som är på gång är det att vi här i Södertälje håller på att sätta ihop ett enkätformulär om UFO som ska testas på allmänheten. Detta för att vi ska få fram en bild om folks attityder till UFO och vad de vet om UFO, dvs hur mycket av vår reklam och arbete som har nått fram. Detta återkommer vi till. Här kommer det att behövas en massiv arbetsinsats längre fram. Välkomna till det nya arbetsåret önskar

Tomas Kjelsson

Otroligt men sant...

ELDFÄRGAT KLOT FÖRBLUFFADE FÅGELSKÅDARE

Det var en klar och vindstill natt. Klockan hade hunnit bli ca 2245 onsdagen den 15 februari 1984. Tord Lindberg rattade sin bil på Jumkilsvägen norr om Brunna. Han var på väg för att lyssna på ugglor. Ca 3 km norr om Brunna stannade han bilen och gick mot en skogsdunge. Kommen ungefär hundra meter bort får han plötsligt syn på ett rödlysande, eldfärgat klot som stod helt stilla i luften en bit ovanför marken. Förbluffad stannade han och tittade på föremålet. Efter ca 5 minuter gick Tord upp till skogsdungen. När han återvände efter ungefär 15 minuter stod föremålet kvar. När Tord började gå mot bilen såg han till sin förvåning att föremålet följde efter. Tord stannade. Klotet satte igång med en lustig dans. Det for ca 40 meter rätt upp i luften och ned igen, det rörde sig också sidledes. Han började gå mot bilen igen och föremålet följde efter. Tord stannade, föremålet stannade. När Tord nådde bilen och klev in i den stod föremålet väldigt lågt efter marken. Tord blev väldigt frestad att köra rakt mot klotet men eftersom han var ensam vågade han inte utstyrda kosan mot Uppsala. Efteråt ångrade han mycket att han inte vågade undersöka föremålet närmare. Tord uppskattade efteråt föremålets storlek till ca 4 meter i diameter, och att det var ca 400 meter bort. Det Tord tyckte var underligt var föremålets snabba rörelser som utfördes utan att det hördes något ljud. Något som vi i UUF känner väl igen från olika rapporter.

ÄLVDANSEN BEVITTNAD?

Klockan var vid 2 tiden på morgonen den 25 juni 1936. Paret gick på Haknäs vägen i Uppsala i den ljumma och klara sommarmorgonen. Det var ljust och fågelkören hade börjat sjunga. Plötsligt spelades en underlig dans upp inför vittnenas ögon. Framför dem såg de 7-8 st stora, släta, gråvita bollar som roterade medsols i en cirkeldans ca 50 cm ovanför marken. Något förvånade stannade paret på fem meters avstånd från skådespelet och tittade. Inget ljud hördes. Efter ett tag blev mannen nyfiken och närmade sig föremålen. När han var bara en halvmeter ifrån dem gled de undan och bildade en ovalare form. De gled sakta iväg bortåt under ett taggtrådsstängsel, och återtog sin cirkulära dans på en äng vid sidan av. Efter ca 5 minuter försvann föremålen spårlöst. Paret uppskattar storleken till ca 40 cm i diameter och föremålen gjorde en höjdändring då de väjde för taggtråden. Så långt berättelsen. Frågan är om det är sådana här och liknande historier som förr kallades för älvdans. Älvorna sprang ju omkring i en ring ljudlöst med ett vitaktigt sken omkring sig. Det är nog mycket inom mytologin som kanske kan hänföras tillbaka till UFO.

RES TILL HESSDALEN

Om du får tid över och anser att du vill titta på stället där den största händelsen UFO-händelsen genom tiderna sker, åk till Hessdalen!

Du får samtidigt uppleva Norge. Hessdalen är ett vackert fjäll-landskap med ordentlig vildmark. Vi lovar att det blir en upplevelse. Har du några semesterdagar kvar så tveka inte. Res!

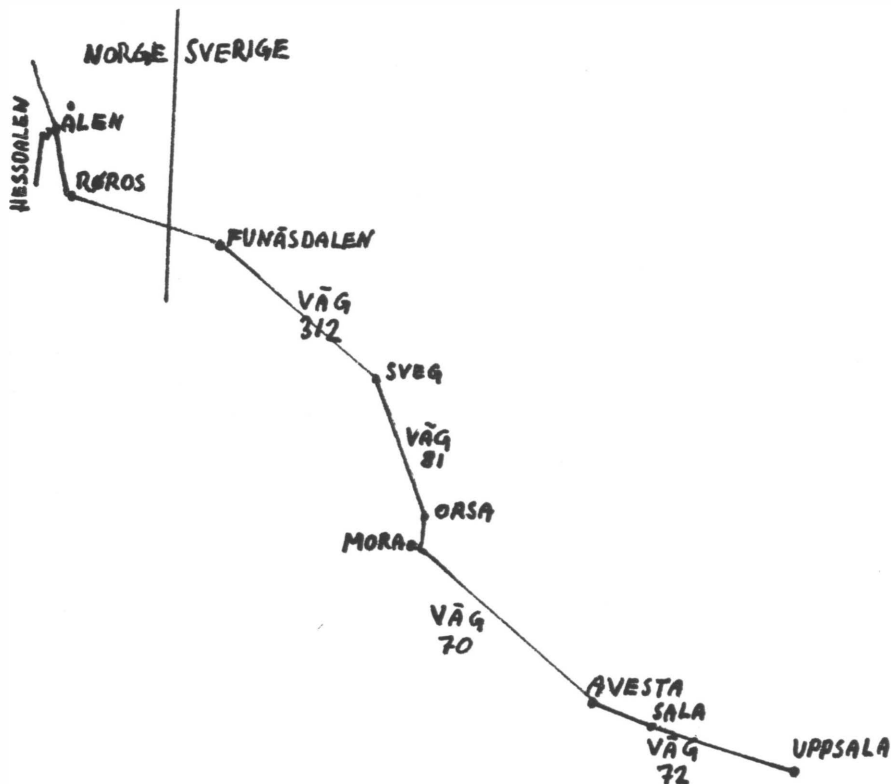
Hör gärna med fler inom din UFO-förening. Kanske går det att resa ihop och dela på kostnaderna.

Några tips till resan:

- Tanka fullt i Funäsdalen. Du kommer att upptäcka att bensinen är mycket dyr i Norge.
- Köp en karta i Røros över Hessdalen i 50000del. Kartbladet heter Haltdalen.
- Växla till dig Norska pengar. Det går att köpa saker med svensk valuta nästan överallt men på små vägar i Norge måste man betala vägavgift. Det görs i brevlådor med kuvert där man skriver sitt bilnummer och sin adress.
- Tänk på att det mot hösten blir rätt kallt på nätterna. Varm sovsäck behövs.
- Det går att köpa fiskekort till sjöarna i Hessdalen. Det är fint öringsfiske.

Korten köps i Ålen.

Det är ca 70 mil från Uppsala till Hessdalen.

SNART TVINGAS VI VÄL GÅ MED HJÄLM PÅ HUVUDET

Svar på insändaren med rubriken "Ingen ordning alls":

Vet Du vad?! Som utlandssvensk vill jag bara beröra temat Du tog upp i slutet av Din artikel, beträffande din önskan att **gångtrafikanter** borde tillämpa högerregeln.

Människor har i alla tider klarat sig på öppna gator världen över, utan att beordras åt vilken sida av en gående person de skall mötas!

Jag har bott utomlands i ett flertal år och är av två nationaliteter. "Ta seden dit man kommer", heter det.

Det skulle låta sjukt om man exempelvis i Rom, Paris eller Calcutta blev irriterad på någon man möter som går till "vänster" (vare sig det är vänster, eller högertrafik för fordon — som bekant har Rom och Paris högertrafik). Svaret skulle nog bli närmaste psykmottagning.

Jag vet att vi är i Sverige nu, där de flesta är laglydiga, och gör vad samhället än säger. Snart ser man väl alla gå här med hjälm på huvudet!

Det har hänt att jag gått på vänster sida och blivit skuffad samt med ord som "Har Ni inte lärt er att gå till höger", (finns massa andra exempel). När det hänt mig har personen i fråga blivit ivägskuffad tredubbelt, åt vänster!

Jag eggar aldrig upp någon fotgängare vare sig han möter åt vänster eller höger, MEN blir man knuffad avsiktligt för denna småaktiga anledning, får vederbörande skylla sig själv.

Själv går jag där det passar mig vare sig det är åt höger, vänster, i mitten på gatan, eller på händer. Huvudsaken är väl att välja bästa utrymme på trottoaren där man ej är i vägen för andra.

De som är upprörda över att man möts åt vare sig vänster eller höger, får själva klara av sina egna rubbade känslor.

Slutligen, min medicin till högerfanatiska gångtrafikanter är: Ut och res, se andra kulturer! Inte undra på att Ni har så mycket lagar och förordningar.

Glöm inte er hjälm, snart har ni ytterligare en, lag till!

Den oberoende gångtrafikanten, Stockholm

Tidigt i ottan ringde väckarklockan och jag for upp som ett skott. Detta var ju ingen vanlig torsdagsmorgon. Äntligen fick vi ge oss av till Hessdalen. Visserligen börjar det gå rutin i de här resorna, men det är ju ett härligt avbrott i den grå vardagen. under tiden som jag satt och petade i mig frukosten jobbade hjärnan för högttryck. Var allting med? kameror, film, kikare, fältstyrkemätare, kläder och ficklampan. -Ha, sa jag till mig själv, den här gången har jag inte glömt någonting. Ut med grejorna i bilen och sen iväg. Härligt för en gångs skull var jag ute i god tid. Efter C:a 800 meters bilresa kom jag på, tandkrämen! det var bara att åka hem igen. Äntligen gå väg igen. Tillbaka efter spännremmarna och så iväg igen. Den här gången kunde jag plocka upp Roger Wennberg och resan gick vidare till Hessdalen, med avbrott i Sala för omstuvning av personer och packning. Comradion gick varm mellan bilarna på vägen upp och vid framkomsten visste alla vad de hade för uppgifter.

Väl framme inkvarterade vi oss i Lars Lillvolds fäbodstuga.

Senare på kvällen stod vi på Vårhuskjölen och trimmade in utrustningen. Vi försökte få kontakt med våra norska kollegor.

-Där, skrek Ulf Ekstedt och pekade på Finnsåhögdas södra topp. Alla kameror och blickar riktades ditåt. Klart och tydligt syntes ljuset på toppen och kamerorna gick. Plötsligt slocknade ljuset. Klockan 0000 var det avtalad radiotid och när vi slog på radion hörde vi Roar Wisters stämma ljuda ur högtalaren. Naturligtvis var det deras ficklampor vi hade sett på toppen.

Fredag förmiddag gick vi på tur för att njuta av den vackra natur som stod till vårt förfogande. Undertecknad har alltid drömt om att bestiga någon av Finnsåhögdas toppar och denna gång blev drömmen sann. Nära, 2 timmars march och massor av svett var det dyra pris jag fick betala men det var det värt. Mot kvällningen gick en tapper kvartett åter upp på toppen för att göra Norrmännen sällskap. Annars förflöt kvällen lungt. Lördagen ägnades åt att se över utrustningen och att vila. Det var lungt även denna dag. Det enda som hände var att Arne och Tone Tommasen hälsade på och vi var till Rognes för att prata med Leif Havik. Detta var en mycket lugn helg (tyvärr), Tack till alla er som gjorde den till ännu en minnesvärd Hessdalen resa. Vi fortsätter med nya krafter i vinter, hälsar en trött men nöjd

Ove Lövgren.

Sänd in material till vår tidning. Insändare, biorecensioner och mycket annat tas tacksamt emot.

Förra året var jag på fältforskakurs i UFO-Sveriges regi och fick i mig en massa matnyttigt om hur man ska gå till väga när man undersöker en förmodad UFO-landningsplats noggrannt och vetenskapligt. Efteråt dök en del frågetecken upp och jag började undra om det hela var så vetenskapligt egentligen. Därför skrev jag den här artikeln.

För er som inte har gått kursen skall jag berätta lite vad det handlar om: när man anländer till en förmodad landningsplats skall man se till att säkra så många spår som möjligt, på ett vetenskapligt och systematiskt sätt, så att man inte riskerar att tappa bort detaljer i hastigheten, eller rentav förstöra viktiga dylika, så att ingen annan någonsin kan få fram dem igen. Man tar diverse prover, bl a jordprover för att utröna om jorden har påverkats av att någonting stått där. Man går igenom området med metalldetektor för att hitta eventuella tappade metallbitar eller liknande och man fotograferar området för att kunna ha en bildreferens senare, så att andra kan ta del av resultatet.

Problemet är nu att kunna specificera metoderna så att det blir riktigast, noggrannast och effektivast gjort. En stor bit av det hela är naturligtvis jordproverna, som man alltså använder för att se om marken har påverkats av det föremål som eventuellt har befunnit sig där. Jorden är ju den största yta som finns att samla in mätvärden från. Den suger upp eventuella vätskor och den kan ta åt sig strålning och allt möjligt annat.

På fältforsmarkursen lades stor vikt vid att mäta jordens pH (surhetsgrad). Alldeles för stor vikt tycker jag, eftersom sådana mätningar inte kan ge särskilt mycket. De har en enda fördel, de är enkla och billiga att utföra, men jorden är ett av de sämsta medierna att mäta pH i, som finns. Jorden är nämligen buffrande, dvs den utjämnar själv eventuella pH-skillnader som uppkommer, t ex sura industriutsläpp.

Det hela är väldigt enkelt: om våra skogsmarker inte hade denna buffertverkan, skulle alla skogar vara döda av industriutsläpp för länge

sedan. Turligt nog klarar marken att neutralisera det sura regnet och skogen överlever. Men buffern kan inte klara hur mycket som helst. Det får tyskarna smaka på just nu, Ruhr-området håller sakta men säkert på att förlora all skog. Men utanför Extremsituationerna är markens buffer kraftfull och att tro att man skulle kunna spåra några pH-förändringar i svensk skogsmark är förkastligt. Tyvärr, efter- som pH-pappret är en enkel och tilltalande metod. Sorry.

Härnäst vänder jag mig mot jordprovstagandets metodik.

När UFO-Sveriges fältforskare skall ut och ta jordprover utgår de från landningsområdets centrum och tar prover där, samt i en rät linje ut därifrån. Man tar prover på 0, 1, 2, 5, 10, 20 och 40 meters avstånd. Efter 40 meter antar man att effekterna av en evetuell landning skall vara så små att 40-metersprovet kan användas som referens av normal jord.

Det var vackert tänkt, men se på figur 1. Figur 1a) är ett tänkt mätprotokoll från en mätserie på insamlade jordprover. Jag har valt att använda pH-värden trots att de inte är mycket att ha, men de är lätta att visualisera. Värdena har alltså inget med verkligheten att göra utan är helt fiktiva.

Man tittar i tabellen och konstaterar att vid noll meter var pH 5.2, ett mycket lågt värde, klart misstänkt. Ut mot kanten ökar pH brant för att vid referenspunkten vara cirka 7, vilket är fullt normalt, neutralt. Aha, tänker man, det var väldigt surt i mitten, här har det hänt något. Instinktivt tänker man sig att grafen för pH-värdenas geografiska fördelning ska se ut som den i figur 1b). Ett lågt pH-värde i mitten av mätområdet ger en topp just där i den 3-dimensionella representationen. Här har jag plottat områdets geografiska utsträckning utefter X och Z-axlarna, som en karta, medan pH-axeln är den vertikala. Den är uppochnervänd för visualitetens skull, så att ett lågt pH-värde ger en topp uppåt i grafen. Bild 1c) visar samma sak uppfraån med mätavståndscirklarna inritade. Ha!, tänker man, här har jag hittat något!

Rent nonsens, man har inte hittat någonting. Antag istället att man gör tre mätserier i 120° vinkel från varandra på samma mätplats. Man kan då, till exempel, få resultatet i tabellen i figur 2a). Lägg märke till att tabellen märkt pH1 är samma som tabellen i figur 1. I grafen (fig 2b) som blir resultatet av tabellerna i 2a) ser vi att det suras ursprung faktiskt ligger utanför mätområdet. Det skulle

till exempel kunna vara en sur sjö i närheten vars vatten har infiltrerat marken runt omkring och mätserien pH1 var oturligt nog lagd på väg bort från sjön. Figuren 2c) visar mätområdet uppifrån, med mätcirklar och mätserier inlagda.

Riktig statistisk användbarhet skulle kräva ännu fler mätserier, exempelvis 10 eller 12, på 36" eller 30" avstånd.

Det duger heller inte att bara ta ett prov vid varje provställe, minst två ska det vara. Dubbelprover kallas det. Ta alltid två eller flera prover på samma ställe. Man kan av erfarenhet räkna med att det kommer att bli något fel på några prover. Det kan röra sig om provtagarens misstag, fel i transport eller lagring, eller labbets misstag. Man ska inte bli besviken om många prover sorteras bort som omöjliga. Visar t ex ett av proven ett extremvärde medan det andra är normalt, slänger man standradmässigt det extrema. Allt för att undvika misstag eller falska sensationer, sk artefakter.

Ta gärna också proverna med ett standardiserat verktyg, lämpligen ett spetsat rör som bankas ned i marken med en klubba till ett förutbestämt djup. Sedan petar man ur klumpan med en pinne av lämplig diameter. Geologerna kallar det att ta "proppar". När man undersöker havsbotten tar man ibland sedimentproppar som är flera meter långa. De tas med ett vässat stålrör som slås ned i botten med stor kraft av en vidhängande blyvikt. När provet är taget vinchas röret upp till ytan och delas på längden, varefter proppen tas ur och lagras. Röret är åter klart att använda.

Vad kan man då mäta i jorden istället för pH?

1. Radioaktivt sönderfall (alfa och beta-partiklar)
2. Temperaturen
3. Packningsgraden
4. Mängden fria joner
5. Mineralsammansättningen
6. Bakteriehållten (mycket kvalificerat)
7. Resistansen (tveksam nytta)

1. Radioaktiviteten.

Det måste ske med Geigermeter och den är ganska dyr, tänker ni. Alls icke.

Donald Glaser uppfann BUBBELKAMMAREN 1953. Den fick han Nobelpris för 1960. Det låter som något ytterst komplicerat, men tvärtom är det hela

väldigt enkelt. I korthet, kan laddade partiklar, såsom alfa och betapartiklar under speciella förhållanden dra ett spår av kondenserad atmosfär efter sig i sin bana, på samma sätt som ett jetflygplan kan göra strimmor på himlen. Men det krävs som sagt speciella förhållanden: extrem kyla och en atmosfär av t ex alkohol. Det är nu inte så svårt som det låter, kylan åstadkoms av kolsyreis, frusen CO_2 och atmosfären är T-sprit eller rödsprit. Bubbelkammaren kan vara en kaffeburk. Vi nöjer oss med det tills vidare. Kammarens konstruktion tänkte jag återkomma till i en senare artikel. Vi konstaterar endast att en dylik amatörbyggd bubbelkammare kan bli så bra att den kan göra det möjligt att räkna enstaka sönderfall och därmed visa det naturliga sönderfallet i vanliga stenar eller i skiffer.

2. Temperaturen.

Jordens ytemperatur är en faktor som man med dagens teknik enkelt, men inte särskilt billigt, kan mäta. Aga Thermovision heter den apparaten och alla vet ju vad den kostar. Istället får man använda en så kallad Beröringslös termometer. Sveper man av området med en sådan skulle man direkt kunna rita upp en temperaturkarta över den aktuella platsen och omedelbart kunna avgöra om det finns några spår. Den beröringslösa termometern är en liten handhållen enhet som liknar en uppsvälld pistol, med en skala i grader bakpå och ett sikte att titta igenom. Den visar föremålets eller ytans temperatur direkt i grader. Inte heller den är särskilt billig. Cirka 6000 kronor skulle ett inköp betinga gissar jag. Kanske ett samköp mellan flera UFO-grupper skulle kunna lösa den saken?

Mätningar med beröringslös termometer eller värmekamera kräver erfarenhet och känsla och en hel del kunskap om termofysikens lagar. Farmförallt kräver det dock att landningsplatsen är färsk. Upp till ett par timmar kan accepteras, inte mer. Är det högsommar och solen skiner är situationen svårare. Då kan termospåren förstöras på mindre än 10 minuter, så natten är utan tvivel bäst.

Möjligen kunde en mätning på 10-20 centimeters djup vara en alternativ lösning. Jorden strax under ytan borde värmas upp även den och eftersom jorden isolerar till viss del kan det tänkas att termospåren finns kvar där mycket längre. Den största fördelen med denna typ av mätning är att man skulle kunna använda sig av vanliga kvicksilvertermometrar som sticks ner i jorden på olika punkter. Använd många termometrar och stick ner dem på jämna avstånd i de ovan omtalade mätcir-

klarna. Låt dem sitta i en halv till en minut, anteckna värdet och flytta sen alla termometrarna utåt, på en gång.

För att få tillräcklig noggrannhet skall laboratorietermetrar med tiondelsgrads-gradering användas. Avrunda korrekt, hellre för lite än för mycket. För övrigt gäller samma regler som för annan markprovstagning.

3. Packningsgraden.

Om något tungt har stått på marken borde jorden vara mera hoppackad där, eller hur? Det borde gå att visa med mätningar. Jag har aldrig hört om sådana mätningar tidigare, ej heller har jag sett något instrument för att göra någon sådan mätning. Däremot finns det liknande instrument inom industrin, dels hos sådana som tillverkar gummi, för att testa gummits hårdhet, så kallade Shore-mätare, för att mäta Shore-talet. Dels använder stålbruk och liknande hårdhetsmätare för att analysera stålets hårdhet. Sådana mätare kallas Brinellprovare eller Rockwellprovare. I princip är alla dessa mätare av liknande konstruktion och fungerar genom att en mätspets av standardiserad storlek trycks mot provytan med en standardiserad kraft. I gummitallet mäter man hur mycket testspetsen åker in i materialet, i stålfallet mäter man istället hur stort avtrycket i stålet blev efteråt, men det är bara två aspekter av samma sak.

På samma sätt skulle man kunna konstruera en packningsmätare för vanlig mark. I figur 3 har jag skisserat en sådan, idémässigt bara. Med en packningsmätare skulle man en gång för alla göra slut på subjektiva omdömen som "jorden var ganska packad" eller "relativt packad" med objektiva, repeterbara siffervärden som går att föra tabell över och göra statistik på. Huvuddelarna i figuren är mätspetsen med sin skala, tryckfjädern som åstadkommer den standardiserade mätkraften och flukt-ytan som jag i brist på bättre nämner den yta man använder som referens när man avläser skalan. Figuren talar för sig själv hopas jag. Man tar alltså helt enkelt apparaten och ställer den på marken och trycker på handtaget tills stödflänsen tar i marken. Mätspetsen har då borrar sig ner i marken en liten bit. Hur mycket den har lyckats borra sig ner, kan avläsas på skalan. Stödflänsen ser till att man inte med handkraft kan trycka ner hela mätapparaten i marken så hårt att man lyckas förrycka mätvärdet. Visar det sig att man behöver större noggrannhet kan handtaget förses med en så kallad mätklocka, en standardkomponent som används för mätning av tiondels eller ibland hundradels millimetrar.

Jag räknar med att en dylik mätare skulle kunna byggas även av en icke yrkesman, av järnbitar man kan hitta som skrot. Rörstumpar och pinnar och liknande. Är det så att det finns intresse för att bygga ett dylikt instrument bland medlemmarna bör man nog komma överens om följande: mätspetsens spetsradie, tryckfjädertyp samt skalans gradering alternativt typ av mätklocka. Annars blir inte mätresultaten kompatibla och alla mätningar värdelösa. Men eftersom det är ett enkelt instrument att bygga skulle de flesta nog kunna åstadkomma ett lyckat resultat.

Jag har också fått mera avancerade förslag på packningsmätare. Det rörde sig om elektronisk seismografi i princip, men jag låter den idén vara tills den är fullgängen.

4. Mängden fria joner.

Mäter man mängden av fria joner i marken kan man ta reda på dels hur stor koncentrationen av dem är, dels vilka det är. Bara det första lämpar sig för amatören. Mängden fria joner i jorden skulle kunna vara ett mått på om marken varit utsatt för ett ovanligt kraftigt elektriskt fält. Då uppstår något som kallas elektrolys: salter och andra ämnen delas upp i sina beståndsdelar genom att en elektrisk ström flyter igenom dem. Ju mer ström som har flutit, ju flera fria joner finns det. (Det motsatta förloppet används i den sk Bränslecellen där väte och syre får reagera och generera en elektrisk ström, samtidigt som syret och vätet förenas till vatten.) Begränsningarna ser man omedelbart: jord som befinner sig invid en kraftledning eller nära ett järnvägsspår är relativt oanvändbar eftersom den hela tiden utsätts för ett elektriskt fält, liksom jord som legat nära ett ställverk och utsatts för vagabonderande strömmar.

Ett relativt mått på fria-joninnehållet kan man få ganska enkelt. Slamma upp X gram jord i destillerat vatten och mät resistansen (motståndet) med en ohm-meter. Destillerat vatten är en mycket dålig ledare medan vatten med fria joner i, leder utmärkt. Ledningsförmågan blir proportionell till antalet fria joner. Men ska mätningarna bli kompatibla krävs det att man alltid använder X gram och inget annat. Av yttersta vikt är också att man gör O-prover med jämna mellanrum. O-provet är helt enkelt en mätning på oblandat destillerat vatten, som ovillkorligen måste till för att man ska få en referens att kalibrera sina instrument mot.

5. Mineralsammansättningen.

Jordens mineralsammansättning kan vara av intresse att mäta för att se om en eventuell landning påverkat den åt något håll. Författaren har ingen aning om vad man skulle kunna finna i en sådan analys, men en ökad halt av tungmetaller eller andra ovanliga grundämnen skulle kunna vara intressant. Men även här gäller det att se upp och inte dra några förhastade slutsatser: ett UFO skulle kunna anrika marken på metaller där det landat, men det skulle även en närliggande sop-tipp eller industri eller varför inte väg eller järnväg. Mängder av järnstoft sprids från vägar och järnvägar. Våra industrier är som bekant inte alltid så noga med vad de släpper ut eller slutförvarar. Inte heller är de alla gånger så pigga på att berätta om det. Till sist kan man ju oturen att befinna sig ovanpå en nergrävd traktor och få helt förryckta och meningslösa mätvärden.

Av det här resonemanget förstår man att järn inte är mycket att leta efter, det finns överallt. Ingen kemist ger sig heller tid att leta efter natrium eller kalium eller något annat av de lättlösliga ämnena eftersom även de spökar överallt. Ovanliga ämnen tycks vara de enda som kan vara av intresse här. Mätningar av den här typen måste lämnas till ett laboratorium som har resurserna.

6. Bakteriehalt.

Att göra en bakteriologisk analys av jordprover är mycket kvalificerat och dess värde är tveksamt. I en sådan mätning kan man få fram huruvida det finns gott eller ont om bakterier i proverna, eller någon ovanlig sort kanske. Ovanligt få bakterier skulle kunna tyda på att området varit utsatt för någon typ av dödande strålning eller ämne eller effekt. Industriföroreningar betyder mycket i en sådan här mätning, så flera olika typer av mätningar måste komplettera varandra. Det enda verkligt intressanta fallet är om jorden helt saknar bakterier, dvs är helt steril. Sådan provtagning måste ske under sterila förhållanden vilket kan vara svåra att få till, men resultatet är ganska lättolkat. Man använder sig av en sk Wolf trap, en steril flaska innehållande steril näringslösning. Under sterila förhållanden tas ett jordprov upp, t ex med steril kanyl, och stoppas i flaskan. Den korkas och tas hem för tillväxt. Om flaskan efter tillväxttiden var grumlig inuti fanns det bakterier i provet och dessa hade förökat sig i sådan mängd att det syns som en grumling. Var flaskan däremot helt klar fanns inga bakterier alls. Total avsaknad av bakterier och sporer i jorden är någonting mycket ovanligt, ja nästan otänkbart.

Summering.

I denna artikel speglas verkligen hur motsägelsefulla mätningar som har med moder natur att göra, kan vara. Den visar att man ständigt måste vara på sin vakt för att inte genom ett misstag skapa en artifakt eller förvilla sig själv.

Innan man överhuvudtaget börjar med att undersöka landningsplatser, ska man öva, öva, öva på normala prover, tagna lite varstans, för att få in känslan och erfarenheten av vad som är normalt och vad som är extremt. Renlighet och metodik är A och O i sådana här sammanhang om man vill kunna producera statistiskt användbara mätvärden. Att ta 100 eller 150 prover kan tyckas vara slöseri och fördyrande vid laboratorieanalys, men så är inte fallet. Det är nödvändigt och laboratorier är fulla av provrör, tro mig.

Jörgen Städje

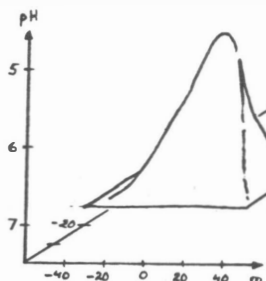
Litteraturreferens

EKOLOGISK METODIK, flera författare, bokförlaget SIGNUM, Box 1135, 221 04 LUND.

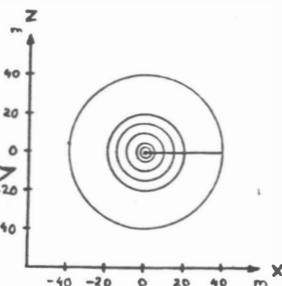
ISBN 91-85330-11-6

Avstånd	pH
0	5.2
1	5.3
2	5.4
3	5.4
4	5.5
5	5.5
10	5.7
15	6.0
20	6.3
40	7.0

Figur 1a) Mätserie

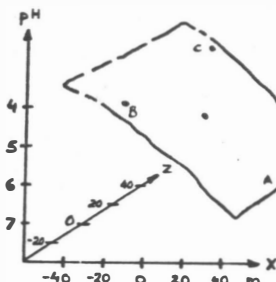
Figur 1b) 3D-graf

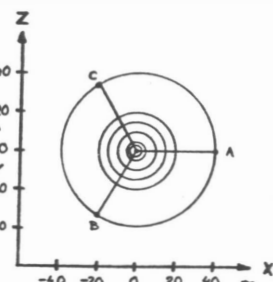
Figur 1c) Avståndscirklar

Avstånd	pH1	pH2	pH3
0	5.2	5.2	5.2
1	5.3	5.2	5.2
2	5.4	5.2	5.2
3	5.4	5.1	5.2
4	5.5	5.1	5.1
5	5.5	5.1	5.1
10	5.7	5.0	5.0
15	6.0	4.9	4.9
20	6.3	4.7	4.7
40	7.0	4.2	4.2

Figur 2a) Mätserie

Figur 2b) 3D-graf

Figur 2c) Avståndscirklar

Prenumerera på UFO-Norges tidsskrift. Skicka in 90kronor så får du
alla fem nummer som kommer i år.

Postgiro 3070810

Adress Tidsskriftet UFO

Postbox 1155

5001 BERGEN

PRESSTOPP PRESSTOPP PRESSTOPP PRESSTOPP PRESSTOPP

Ny skiva "Gröna gubbar. En rolig låt om en kille som har kontakt med "Gröna gubbar med jättelång antenn. . . . Gröna gubbar, sköna snubbar." Han ska bevisa att allt är sant bara han kommer ut från det dårhus som han sitter inspärrad på. En bra låt i "Trazan-stil" som vi säkert kommer att få höra mycket av i framtiden.

Olle Lindroth berättade i telefonen om ett nytt UFO-fall. Ett långt cigarr-format föremål släppte ut flera röda föremål. Detaljer kommer i nästa nummer.

Du har ordet!

SKICKA GÄRNA
EN INSÄNDARE!

UPPSALA UFO FÖRENING
BOX 1241
75142 UPPSALA
TEL: 018-323981

HYNEK FLYTTAR
VÅR KORRESPONDENT I NEW JERSEY
MEDDELAR ATT DR. J. ALLEN HYNEK
ÄMNAR FLYTTA SITT CENTER FOR
UFO-STUDIES I EVANSTOWN ILLINOIS
TILL ARIZONA. DET SÄGS ATT STÖRRE
FÖRSTÅELSE FÖR UFO FORSKNINGEN
FINNS DÄR. MAN SKALL ÄVEN SPENDERA
NÄRA 20 MILJ. DOLLAR DE NÄRMSTA
ÅREN.

Tala om att du flyttat!

Välkommen

Möten på Heidenstamsgården hösten 84!

Datum	Kl	Aktivitet
4/10	1900	Ej planerad
11/10	1900	Ej planerad
18/10	1900	Videofilm
1/10	1900	Ej planerad
15/11	1900	Ej planerad
29/11	1900	Videofilm
6/12	1900	Videofilm
19/12	1900	Videofilm

Flera besök i Sala kommer också att göras. Vi hjälper till med tidningen och hör på deras föredragshållare. Ett försök ska även göras att få upp Jan Fjellander till Uppsala. Tidpunkter för dessa aktiviteter meddelas på föreningsmötena.

OFFICIELL UFO KOMMISSION TILLSATT I SOVJET

Helt överraskande kunde sovjetiska ufologer läsa i TRUD, fackföreningsrörelsens tidning med miljonupplaga, att en speciell kommission hade blivit tillsatt i februari 84 för att undersöka onormala atmosfäriska fenomen, dvs UFO:s!!! Ledare för kommissionen är kosmonaut Pavel Popovits, som själv har observerat ett UFO. I kommissionen ingår också andra experter ur olika vetenskaps-grenar. I artikeln beskrivs vidare några observationer, som militärer och vetenskapsmän har gjort, och man önskar att allmänheten skickar in sina egna upplevelser. En i Sovjet mycket uppmärksam observation, som nära nog orsakade panik, förklaras dock som "nedfallande satellit". Man undrar hur länge denna kommission får arbeta. En föregångare till denna verkade bara några månader innan det blev politiskt omöjligt och hela UFO-problematiken avfärdades som USA-propaganda.

KÄLLA: TRUD 840528

H. Virtanen

HESSDALEN

Under våren och sommaren har ett hetsigt ställningskrig pågått mellan UFO Norge och en organisation som kallar sig för NIVFO (Norsk Institutt for Viten skapelig Forskning og Opplysning), Upptakten till det hela har givetvis varit Hessdalen fenomenen. Efter UFO Norges och UFOSveriges projekt i Hessdalen har det skrivits spaltmeter i tidningarna om detta. NIVFO for upp själva och gjorde en undersökning. Som bestod i att man satte upp en meteriologisk mätstation på fjället. Den stod där och tickade för sig själv i en månad. Efter detta tog man värdena och på stod att det var mycket speciella meteriologiska förhållanden i dalen. Utan att gå närmare in på vilka de var. Dessutom har man fått en massa mystiska fiberpartiklar i mätarna som har skickats för analys. Med detta vill man alltså påstå att UFO:na i Hessdalen är ljusreflexer och plasmafenomen. Man anordnade en presskonferans där följande sades av Jan S. Krogh, som är ledare för NIVFO:

"Med hjälp av avancerade mätinstrument tyder allt på att det är speciella meteriologiska förhållanden som skapar de märkliga ljusfenomenen. Det kan vara ljusreflexer från vad som helst, bland annat billjus, månen och liknande som reflexeras av snö och is på marken. I Hessdalen har vi luftströmmar på 30 till 75 meters höjd som svänger hela 150 grader. Mycket tyder på att ljus reflekteras på ett speciellt sätt när det går genom kall och varm luft."

En norsk tidning som heter VG i Oslo har till och med skrivit, den 17/4 84, att: "För folket i Hessdalen är UFO jakten en bra inkomstkälla." Så vitt vi vet har det mest inneburit utgifter för Hessdalenbefolkningen. Vidare skriver man: "Andra har skrivit artiklar, böcker och sålt film bl. a till USA om de mystiska jordbesöken från främmande världar. För dessa måste NIVFO avslöjandena vara en enorm missräkning." Det är tydligt att tidningarna i Norge inte är ett dugg bättre än de i Sverige.

Leif Havik, ordförande i en delförening i UFO Norge som har Trondheimstrakten som sin del, skrev en privat insändare i Adresseavisa 5/5 84. Några citat följer: "Detta självupptagna institutet har knappast varken kompetens eller resurser till att fotografera och forska på ett sakligt och ärligt sätt, och jag har medlidande med sådana människor som inte vet vad de sysslar med."

"Varför värderar inte NIVFO den totala bilden av identiska observationer i Budal, Soknedal, Forbygda, Bjorgen, Stören, Rognes, Kotsøy, Röros och Funäsdalen." Men NIVFO har faktiskt delvis fått krypa till korset. En dementi infördes i VG den 2 maj.

"VG:s artikel 17 april om Hessdalen kan missförstås. Vi vill helt klargöra att för folket i Hessdalen har UFO jakten inte varit någon god affär. Överskottet från souvenirförsäljningen gick till Riksföreningen mot cancer och till Regionssjukhuset i Trondheim för forskning. Inte en enda 10-öring har gått i Hessdalenfolkets fickor, man har tvärtom bara haft utlägg med att söka efter en hållbar och vettig förklaring. För ordningens skull vill vi nämna att alla observationer av ljusfenomen inte kan förklaras. Man har bara framställt teorier som stämmer in på ett begränsat antal saker. NIVFO"

TROTT OM NI VILL!

"Kalla vintrar – ett minne blott"

Aftonbladet 30/4

MOSKVA. Temperaturen i världen kommer under nästa sekel att stiga så mycket att polarhaven smälter och kalla vintrar blir ett minne blott. Det skriver den sovjetiske forskaren Michajl Budko i det senaste numret av tidskriften Snanije-Sila (kunskap är styrka).

Enligt Budko kommer de ökande industriutsläppen av koldioxid att isolera jorden och höja temperaturerna med närmare tre grader i genomsnitt före mitten av nästa sekel.

Temperaturhöjningarna kommer främst på de nordliga och syd-

liga breddgraderna medan förändringarna i tropikerna blir små.

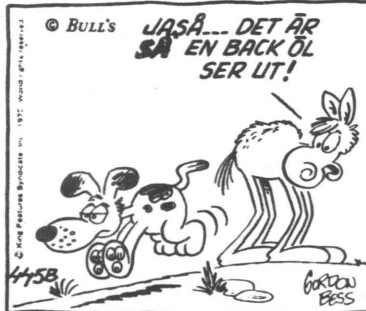
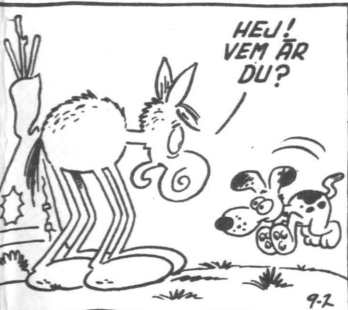
– Världen kommer inte längre att ha zoner där temperaturen sjunker under noll vintertid. Snö och is, inklusive polarhavens istäcken, kommer att försvinna, anser Budko.

Han tror dock inte att temperaturförändringarna kommer att leda till att nivån i världshaven stiger markant:

– Havens ismassor ligger nästan helt under ytan, vilket innebär att vattennivån inte kommer att stiga märkbart när de smälter.

Budko beskrivs i nyhetsbyrån Tass referat av tidskriftsartikeln som en framstående expert på atmosfären. (TT)

RÖDÖGAT

Ans:

UPPSALA UFO FÖRENING

BOX 1241

75142 UPPSALA

TEL: 018-323981

B FÖRENING
GREY

TTOR AV DIG
MED EN
INSTÄNDARE I